

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 162.

V Ljubljani, v torek 17. julija 1888.

Letnik XVI.

Slovenske posojilnice.

Poteklo je leto dni, odkar smo poročali o delovanju slovenskih posojilnic 1886. leta. Pred nami leži izkaz za leto 1887. in zopet vidimo napredek, čeprav ne tako zdatnega, kakor 1886. l. Napredek se ne kaže v skupnem denarnem prometu, tembolj pa v množičnih se združnikih, v višjih hranilnih vlogah in dosledno višjem znesku posojil. Denarni promet je znašal 5.705.382 gld. Najvišji promet izkazujejo posojilnice v Mariboru 830.786 gld., celjska 692.362 gld., obrtniška v Ljubljani 483.044 gld., metliška 396.798 gl., kmetska ljubljanska 360.430 gl., ptujska 383.778 gld., vrhniška 280.448 gld. itd.

Posebno nam ugaja, da se je število združnikov pomnožilo od 8086 na 13.369. To kaže, da segajo in si pridobivajo zaupanje posojilnice vedno bolj med ljudstvom. Skupno število združnikov je sicer še skromno, pa pomisliti nam je, da je združno delovanje masi narodovi še kaj novega in da nove ideje sploh težko prodirajo. Ker malone vse posojilnice dovoljujejo posojila le združnikom, mora vsak, kdor želi posojila, vpisati se v zadrugo, kar je pametna in koristna naredba. Kajti kdor je postal združnik, navadno ostane, ako tudi poplača svoj dolg, in po tem potu rastle bode število za zadrugo se zanimajočih ter za-njo odgovornih članov. Največ združnikov, 1672, šteje posojilnica ptujskega okraja, kjer narodno probujeno ljudstvo spoznava koristi in imenitnost narodnega denarnega zavoda. V Celji je 1441, v Mariboru 1356, v Mozirji 816 združnikov. Razmerno narastel je tudi znesek vplačanih združnih deležev od 261.028 na 307.047 gld.

Hranilne vloge so znašale koncem 1886. l. 1.969.500 gl., l. 1887 je bilo vloženih 1.113.551 gl., izplačanih samo 865.300 gld., znašale so torej hranilne vloge že lepo svoto 2.296.211 gld., dokaz v številkah, kako raste zaupanje do posojilnic v zvezi klevetanju nasprotnikov, katerim so ravno posojilnice najhujši trn v peti. Ljudstvo, katero stoji v gmot-

nem oziru na lastnih nogah, nezavisno je tudi v političnih vprašanjih. Nekatere posojilnice imajo celo več vlog, nego jih potrebujejo, n. pr. mariborska. Večini pa ne zadostujejo vloge in združni deleži ter so prisiljene, po izposojilih pridobiti si denarna sredstva. Zveza tu posreduje, kakor tudi pomaga pri ustanovi novih posojilnic in v davčnih zadevah.

Obresti za hranilne vloge so navadno še 5%, torej malo višje, nego pri hranilnicah, pa večje posojilnice dovoljujejo tudi le še po 4 1/2%. Za posojila se zahteva navadno po 6%, kar ni pretirano za osobni kredit. Nekatere posojilnice so celo na 5 1/2% že znižale obresti pri posojilih, menda pri vključenih.

Kakor hranilne vloge, narastla so tudi posojila dana združnikom. Posojilnice imajo izposojenih 2.608.192 gld. ali za 350.000 gld. več, nego prejšnje leto. Koliko poštenih kmetskih posestnikov je bilo rešenih iz rok oduševskih in pred poginom, lahko presojamo, ako se spominjamo, koliko je bilo še pred malo leti eksekutivnih dražb kmetskih posestev in koliko manj jih je zdaj.

Zato znova kličemo rodoljubom: Ustanovljajte posojilnice, kjer jih še ni. Koristili bodele narodu po dvojnem potu. Kdor ima na razpolago gotovino, bode vedel, kje varno naložiti svoj denar. Pošteni in zaupanja vredni mož pa bode našel v sili pomoč pri domačem denarnem zavodu. Vsaka slovenska posojilnica je narodna trdnjava. „Zadruga“.

Papeževa okrožnica o človeški prostosti.

(Dalje.)

Cerkev sicer močno želi, da bi se našeta krščanska načela uvedla v vsa državna vladarstva, in da bi se povsod po njih ravnalo. Saj imajo prečudno

moč za ozdravljenje tako številnih in hudih bolezni našega časa, katere so večinoma provzročile one slavljene prostosti, ki so jih imeli spočetka za izvir slave in blaginje. Ali zmotili so se, kakor pričaja dogodki. Mesto sladkih zdravih sadov, navstali so grenki, strupeni. Če pa se išče zdravilo, išče naj se tam, kjer je najti: vrnimo se k zdravim naukom, od katerih jedino se more zaupno pričakovati, da se ohrani mir in obvaruje prava prostost.

Vendar pa jemlje milo sodeča cerkev v poštev tudi veliko človeško slabost; isto tako ne zapira oči duhu časa, ki nadvlada dogodkom in duhovom. Iz tega vzroka se cerkev ne zoperstavlja — pa ne da bi pri tem na kaj drugega gledala, kakor na resnico in čednost — če država trpi reči, ki niso v soglasji z resnico in pravico, bodisi da hoče zabraniti večje zlo, ali pa pridobiti ali ohraniti večje dobro. Previdnost božja sama dopusti pri vsej svojej neomejenj dobroti in vsemogočnosti, da se nahajajo zla na svetu, bodisi da se ne zabranijo večje dobrote, bodisi da ne nastanejo večja zla. Ker svetna oblast nima moči, zabraniti vsako zlo, „mora marsikaj dovoliti, marsikaj nekaznovano pustiti, kar bode vendar previdnost božja obsodila, in to po pravici.“ (Augustini de lib. arbit. l. f. c. 6 n. 14.) Če pa vendar more ali mora človeška postava v takih okoliščinah z ozirom na občno blaginjo, in sicer jedino le iz tega vzroka zlo dopustiti, ga vendar nikdar ne sme odobravati ali naravnost hoteti. Zlo je namreč negacija dobrega, (je nasprotno dobremu) in kot taka nasprotuje občni blaginji, katero mora zakonodajalec po moči hoteti in varovati. Tudi v tem mora človeški zakon skušati Boga posnemati, kateri, dasi pripusti zlo na svetu, „noče, da bi se zlo godilo, pa tudi noče, da se ne bi godilo, ampak dopustiti hoče, da se zlo godi. In to je dobro.“ (St. Th. p. 1 qu. XIX a. 9 ad 3.) Ta stavek angeljskega učitelja obsega v kratkem ves nauk o dopustitvi zlega.

Da bode pa naša sodba vseskozi prava, moramo

LISTEK.

Vojaška skledica.

(Francoski spisal A. Giron, prevél A. S.)

Bilo je l. 1870. Po padcu sedanskem obkolili so Nemci Pariz, a tudi Metz se je podal. Armada loarska se je v naglici tvorila iz ostale še rezerve, iz ostalin redne armade in iz razpršenih oddelkov topničarstva, nesposobnega za boj. Francija — ako ji je bilo že umreti — pripravljena je bila vsaj umreti častno na bojnem polji.

Kmalu so bili boji pri Beaune-la-Rolande, Villepionu, Loigny. Pri tem mestu se je zlasti vrlo obnašala mobilna garda cote-du-nordska. Med njimi je bil nek Kvintijan, majhen deček, brhek in srčen. Zdelo se je, da ima v glavi kamen in v srci samo maslo. Bil je edini sinček skromnega, bornega tkalca in dobre žene, koja ni poznala na tem svetu drugega nego svojega sina, a v nebesih sv. Thurijana, kojega svetinje so bile shranjene v kvintinskem hramu Matere božje.

Ko se mu je bilo poslaviti od doma, polastila se je očeta in matere velika žalost. Njemu so kapale debele solze na platno, ona pa je pošiljala iz globine svoje duše gorke prošnje k sv. Thurijanu. In

mali naš vojak? — temu se kamen v možganih še premaknil ni, in v srci se mu tudi stajilo ni maslo. Objemši nežno stariše svoje, pogumno se napoti k armadi.

Pri polku spravili so nánj, kar so mogli; dali so mu puško, telečnjak in skledico, in glej! — evo ga vojaka armade laorske, tak je kakor drugi. Ljuto se je bil in popolnoma prirojeno. Kako se je vse okolu njega premenilo! To ni spreved z godbo, nego boj za življenje; to ni glasek gospoda učitelja, temveč gromenje topov. Zraven pa še mnogokrat prazen želodec, noge v blatu, na plečih pa sneg. Zima je kmalu nastala ter kruto razsajala.

Včasih mu je pisala mati. V njenih pismih je bilo mnogo dobrih besedi, toda nikoli novcev. Saj so bili domá takó ubogi! In ta revna mati, slišavši toliko o bitvah, ko švigajo sém in tija krogelje, o taborenji pod milim nebom, o vzdušnih ognjiščih, vtepe si v glavo — trdovratno željo, kako rada bi imela skledico svojega sina, to skledico, ki je bila priča vseh njegovih béd, iz koje je jedel, pil, in Bog vedi, kaj še vse! No, to bi bilo nekaj v spomin zánjo! Ni ga bilo pisma, v kojem bi mu ne bila ponavljala svoje prošnje za skledico.

Naš odkritosrčni Kvintijan razodene vse to svojim tovarišem.

„Tega je še treba!“ odgovoré mu; „hvala lepa!

to bi bilo izneverjenje državnega imetka — in kaj pa še le vojaško sodišče?“

„Ko bi kupil drugo, mogla bi se pa ž njo zameniti?“

„Seveda, ali denar — imaš li dosti evenka?“

„Ne. Kaj taka skledica toli velja?“

„No, najmanj deset frankov“, odgovoré mu tovariši ter se mu šegavo posmehujejo.

Deset frankov! — Kako dolgo bi moral vojačiti, da bi toliko prihranil, in ko bi dan na dan prihranil celi sous in se popolnoma odpovedal pi-jáci. Kaj je bilo storiti? In konečno je vendar hotel poslati materi blestečo skledico.

Dražili so ga dalje: „Veš kaj, nabrali ti bomo pri kompaniji toliko novcev, toda moraš je zaslužiti. Kompanija ti plača za vsako rano dva franka, koja odneseš iz prve praske.“

„Dobro, velja!“ odgovori Kvintijan. „Kaj bi pa ne storil za svojo mater!“

Rekel je to zelo resno. Oh, to maslo v srci!

„Kaj pa potem, če te ustrelé?“

„Nič ne dé, pa pošljete vi skledico. Saj smo mi Bretonci kot hrast, ki zbog trdine poka. Nekoliko ran s sekiro ali nekaj krogelj drevesa še ne ugonobi. Počasi se že ozdravi.“

Ta stvar je bila kmalu pozabljena, toda majhnemu svojeglavcu je rojila vedno po glavi.

priznati, da se država tem bolj od pravega stanja oddaljuje, čem bolj je prisiljena, zlo dopuščati, in da mora biti dopustitev zla, v kolikor se tiče državnih načel, vseskozi tako omejena, kakor tirja občna blaginja. Če bi tedaj taka dopustitev škodovala državni blaginji, in bi v državi porajala še večja zla, ne smeli bi takega zla dopustiti, ker v takih okoliščinah ni pričakovati nikakega dobrega vspeha. Če pa cerkev pri gotovih državnih razmerah pripozna, da se smejo nekatere času primerne nove prostosti dovoliti — ne da bi je ona želela, marveč ker za koristno spozna, če se dopusté, — bo pa takrat, ko se bodo časi zboljšali, porabila svojo prostost in skušala s svetom, z opominjevanjem in z rotnjem spolnovati od Boga odkazano nalogo, namreč skrbeti za večno izveličanje ljudi. To pa ostane vsegdar resnično, da prostosti vseh in v vsem same ob sebi nikakor ne smemo želeli in zahtevati, kakor smo večkrat povdarili, kar nasprotuje pameti, da bi bili resnica in laž enakopravni.

Kar se tolerancije (spravedljivosti) tiče, se je čuditi, kako malo poznajo liberalci modrost in pravičnost, katero kaže v tej zadevi sv. cerkev. S tem namreč, da privoljujejo državljanom neomejeno prostost v vseh onih rečeh, o katerih smo govorili, popolnoma prekoračijo pravo mero in se tako daleč spozabijo, da se kaže, kakor bi poštenosti in resnice nič više ne cenili, kot laž in nepoštenost. Cerkev pa, steber in trdnost resnice in nepodkupljivo učiteljico pravi, dolže, da greši zoper potrpežljivost in krotkost, ker tako nebrzdano in nesramno tolerancijo, kakor je njena dolžnost, stanovitno zavrača ter trdi, da ni dovoljeno, po njej ravnati se. Tako delujoč niti ne zapazijo, da kot kaznjivo zaznamenujejo, kar je hvalevredno. Akopram se s tolerancijo široko-ustno bahajo, zgodi se pa prepogostokrat, da so tesnosrčni in trdovratni nasproti katoliškim zahtevam. Oni, ki množici dopuščajo v veliki meri prostost, branijo se cerkvi pustiti prostost.

Naj sedaj vse dokazovanje s sklepanjem vred kratko ponovimo, da nam bode vse jasnejše: Ves človek mora biti v resnici in stanovitno pod oblastjo božjo. Prostosti človeške si tedaj ne smemo drugače misliti, kot v odvisnosti od Boga in njegove volje. Prosti človek ne taji nadvladja božjega v besedi in dejanji, marveč le oni, ki prostost svojo zlorabi v upor do Boga. Iz takega mišljenja poraja se prav posebno glavna napaka liberalizma. Kaj pa da se kaže liberalizem v mnogih oblikah; volja namreč ne prekorači samo na jeden način in zmiraj v tistej meri pokorščine, katero smo dolžni Bogu samemu, ali pa onim, ki so deležni božje oblasti.

Popolni upor zoper oblast Najvišjega Boga, popolno zanikanje pokorščine v očitnem, zasebnem in v družinskem življenji je kakor najhujši izrodek prostosti, tako tudi najnevarnejša vrsta liberalizma. In o tem velja vse tako, kakor smo proti njemu povedali.

Temu liberalizmu najbližji so nauki onih, ki sicer pripoznajo, da moramo biti odvisni od Boga, stvarnika in Gospoda sveta, ker je odvisno od njegove volje vse stvarstvo, ki se pa predrzno ustavljajo nadnaravnim verskim resnicam in npravnim

zakonom, po sami božji veljavi razodetim, ali ki vsaj trdijo, da se ni treba na te zakone, vsaj v očitnem življenji ne ozirati. Kako zelo se tudi ti motijo in kako nedosledno ravnaajo, smo tudi že zgoraj povedali. Iz tega nauka priteka nekako kot iz svojega izvira škodljiva in nevarna misel o ločitvi države od cerkve, ko je vendar jasno, da morate biti obe oblasti, če tudi je različen njihov namen, različen tudi njihov pomen, vendar jedini in složni v svojem delovanji ter morate druga drugi služiti.

Te vrste liberalci ločijo se pa zopet na dve strani. Mnogi žele, naj se korenito in popolnoma loči država od cerkve; v vseh pravnih razmerah človeške družbe, v napravah, npravnih, zakonih, v državnih uradih, v poučevanju mladine naj bi se tako malo oziralo na cerkev, kakor bi je ne bilo; k večjemu naj se pusti vsakemu državljanu, da vsak zase po svoji misli in volji verno živi. Zoper te veljajo popolnoma vsi oni dokazi, s katerimi smo zavrgli nauk o ločitvi države od cerkve. In kar smešno je, če se trdi ob enem, naj posamezni državljani cerkev spoštujejo, celotna država pa naj jo zaničuje.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. julija.

Notranje dežele.

Grof *Kálnoky* se je včeraj posvetoval nad poldrugo uro z *ruskim* veleposlanikom, knezom Lobanovom, ter se mu je neki za Rusijo jako ugodno izjavil glede bolgarskega vprašanja. Tudi „N. F. P.“, skoraj gotovo pozvana od ministerstva zunanjih zadev, priznava ruski vpliv v Bolgariji, primeren žrtvam, koje je Rusija darovala za Bolgare.

Liechtensteinov šolski načrt bo, kakor piše „Oesterr. Rev.“, na dnevnem redu že ene najprvih sej državnega zbora v prihodnjem jesenskem zasedanju. Izročil se bo ta načrt šolskemu odseku, ž njim seveda pa vsi predlagani dodatki ali pa premembe.

Vojno ministerstvo je dovolilo rumunjski vladi nakup 5000 kilogramov dinamita v požunski tovarni, srbski vladi pa za 100 kilogramov dinamita in 6000 dinamičnih patronov. To blago se mora prepeljati v svoje kraje po Dunavu.

Roparji ob *erdeljsko-rumunski* meji še vedno vznemirjajo tamošnje prebivalstvo. Do sedaj je bil ves trud zastoj, da bi jih orožniki polovili ali vsaj stalno pregnali. Lopovi so celo tako predrzni, da so takó rekoč pred očmi orožnikov odgnali čredo 400 ovac.

Vnanje države.

Na praznik sv. Petra in Pavla praznoval je v Varšavi obletnico blagoslovljenja zastave *ruski* keckoholmski polk gardnih grenadirjev, kojega imejitelj je avstrijski cesar. Slavnosti se je vdeležil tamošnji avstrijski generalni konzul. V dotičnem uradnem poročilu o tem prazniku se pogrešajo sicer običajne brzojavke mej poveljnikom in imejiteljem.

Srbski kralj si je začasno utrdil stališče v lastni deželi z navzočnostjo prestolonaslednikovo v Belgradu, kajti tudi kraljevi nasprotniki ne bodo sedaj ničesa ukrenili zoper vladarja, da ne bi s tem žalili kraljeviča in ž njim ob enem mater njegovo,

zalit s krvjo, toda — mrtev ni bil; nasprotno, pravil je smejoč: „Sedaj pa fantje, štejte in nikarte me goljufati; moram imeti za skledico.“

Bilo je žalostno, ob enem pa tudi vzvišeno.

V bolnišnici orleanski so konečno šteli rane njegove. Naštejejo jih deset, a niso vedeli, če se smejo še smejati. A kar jih je še ostalo živih od kompanije, napravijo zbirko ter prinesó malemu Bretoncu 25 frankov.

Manjkalo je ravno še kapitana, ki je bil prišel obiskat Kvintinjana.

„Vi, mali predrznež“, dé kapitan, „vsaj taka skledica ne stane več nego 10 ali 15 sous!“

„Tem bolje! Za svojo mater dal bi za-njo še več!“

In zdaj imel je skledico, 25 frankov, a vrhu tega še svetinjo od kapitana.

Po vojni vrnil se je naš Kvintinjan domov, zaceljen in zdrav kot hrast; vrnil se je s skledico in svetinjo k svojemu tkalskemu stanu.

Doslej živé še vsi trije: naš bivši gardist, doslej tako skromen kot nekelej, revni oče, ki je takó ponosen na sina svojega, in dobra mati, ki sedaj še bolj zaupa sv. Thurijanu, kateremu je neskončno hvaležna.

kraljico Natalijo. Koliko časa pa bo trajalo to stanje, pokazalo se bo po dejanski izvršeni ločitvi zakona. — Vladni krogi trdijo, da bo tudi Avstrija poslala Natalijo, ki bo od ted odpotovala v Rusijo.

Srbsko-bolgarska komisija je podpisala v Negotinu listino, po koji se vtelesijo balejske senožeti Bregovu.

Bolgarska vlada se pogaja s Turčijo zaradi odstopa železniške proge Belova-Vakarel. Bolgarija namerava prepustiti neki avstrijski družbi vse bolgarske in rumelijske železnice proti posojilu 20 milijonov. — Cankov bajé namerava priti osebno v Sofijo, da konečno sklène zvezo mej Cankovi in Stambulovci.

Neki petrogradski dopis v „Nord“ pravi o sestanku *nemškega* in *ruskega* vladarja: Evropsko časopisje se je prehitelo s sklepanjem iz tega dogodka; takó n. pr. ni res, da obravnava Rusija z velesilami o bolgarski zadevi. Pač pa je mnogo družih resnih vprašanj, ki se bodo razmotrivala. Posebno položaj v Srbiji je takov, da vzbuja resne bojazni, ker bi kralj Milan s svojim grajevnim postopanjem nasproti Nataliji in s svojo politiko lahko razjaril narod do skrajnosti. Sploh pa je nečuvstvo, da mej tem, ko se trudijo vladarji velesil ohraniti mir, majhni knezi spravljajo takó potrebni mir v nevarnost.

V Berlinu se je otvorila predvčerajšnjim *nemška* akademična razstava umetnin.

Povodom odkritja Gambettovega spominka v francoski prestolnici je zaprlo redarstvo 80 oseb zaradi protustavnih klicev. Izmed teh so obdržali v zaporu le 5 izgreznikov, druge pa takoj izpustili.

Koliko sovraštvo navdaja *italijanskega* ministrskega predsednika Crispija zoper verske naprave, dokazujejo sklepi vladne komisije, ki se je sestavila v namen, da „vpravna“ italijanske šole na iztoku. Žrtvovala se bodo ogromna sredstva, da se ustanové posvetne šole na vshodu, v kojih bo eden glavnih predmetov pouk o „italijanski ustavi“. O veronauku niti ni govorica, to pa ravno kaže, kako ničevne vrednosti je točka 1. te ustave, ki proglašuje katoliško vero kot državno vero. Šole, koje vodi katoliški misijonarji, dobivale bodo podporo le tedaj, ako se podvržejo disciplinarnemu in didaktičnemu nadzorstvu vladnih agentov ter sprejmejo naučne načrte in knjige italijanske vlade. Da, misijonarji smeli bodo poučevati v veronauku le one učence, ki se bodo formalno za to oglasili. Sapientii sat!

Turčija je sklenila z *Anglijo* pogodbo, s koje se dovoljuje slednji, da sme ustanoviti v Suda-zalivu postajo za premog za svojo mornarico. Sudski zaliv ima jako važno lego v sredozemskem morji ter je bil zbirališče blokadne mornarice zoper Grško.

Turčija je odstavila generalnega gubernatorja v Albaniji ter namesto njega pooblastila z upravo v Albaniji solunskega vojnega poveljnika Redšeba pašo, kojemu je še posebej naročila, naj preišče in ugodno reši pritožbe albanskih glavarjev.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 14. julija. (Vihar zoper češke pridige. — Slovanka društva dunajska. — Shod zastopnikov avstrijskih mest.) Vihar in vrišč zoper češke pridige še vedno neče potihniti. Fakejzozni listi javljajo, da je odbor mestnega zastopništva (Favoriten, X. okraj) predložil vso zadevo dunajskemu županu, naj mestno starešinstvo učini potrebne korake, da bi Čehi ne smeli na Dunaji poslušati besede božje v materinem jeziku. Edini demokrati stojé možato na češki strani. Dr. Lueger je proglasil, da ta hrup in divjanje je za Dunaj nedostojno, koje se počenja zoper Čehe in njihove opravičene zahteve, in da ti, koji imajo pri tem hujskanji prvo besedo, niso niti kristijani. Vsled tega je pravni odsek mestnega zastopa sklenil jednoglasno gledé češke službe božje v župni cerkvi v Favoritih pritožbo do ministerstva za bogočastje, da ono na podlagi § 8. zakona z dne 7. maja 1874 postopa zoper župnika veleč. g. Fürsta (rodóm Čeha) in zajedno naprosi konzistorij, da postopa proti župniku in zoper frančiškanskega o. dr. Křesadla, ki je pridigoval češki. Še celó listu „Wiener Tagblatt“ se to ravnanje zdi pretirano in smešno. Szepsov list dostavlja, da se vsled tega ne treba razburjati Dunaju, kajti po dunajskih cerkvah se vršé službe božje v madjarskem, laškem, da v francoskem in angleškem jeziku in vendar v tem nihče še ne vidi nevarnosti, da se bo Dunaj pomadjaril, poitalijančil itd.

Slovanska društva na Dunaji, ki se takó rad ponaša s svojim pristnim nemškim značajem, so nastopna: „Slovanska beseda“ (I. okraj), društvo „Komenský“ (I. okraj, šola se pa nabaja v X. okraji), „Slovansko pevsko društvo“ (I. okraj), „Jednota sv. Melodje“ (I. okraj), „Klub avstrijskih narodnostij“ (politiško društvo, I. okraj) „Prvni

Dne 3. decembra je bilo strašno vreme. Armada princa Friderika Karola spojila se je z armadnim vojem velikega vojvode Meklenburškega, in sicer med Artenayem in Corcotte.

Vas Artenay, ležečo na ravnem brez kritja in gozdov na mali višini, ostavili so Francozi, koji so zelo trpeli od strelbe s kartečami. Držali so se še v dvoru arblayskem in lagranyškem in sredi ceste na samoti Croix-Briquet z neznatnim vetrnim malinom. Od strani je ná-nje bruhalo trideset topov in ta železna toča jih je konečno prepodila iz te pozicije. Krila vetrnemu mlinu so bila grozno raztrgana in polomljena.

Toda, glej, ondi spredaj popolnoma sam, ves razljučen, vstraja na svojem mestu neki majhen mobilni gardist. Nánj streljajo iz pušk in topov, on pa sam, sedaj stojé, sedaj klečé, jedini strelja proti celi armadi.

Kapitan ga od daleč opazuje.

„Kedó je pa ta besnež?“ vpraša.

Vojaki krog njega se jamejo smejati, kajti poznali so Kvintinjana, ki vedno ni pozabil dane besede. Kapitanu vse pripovedujejo, a v tem pade Bretonec. Častnik takoj pošlje nekoliko mož, da bi prenesli njegovo truplo. Vrli ta vojak je gotovo zaslužil to požrtvovalnost.

Bil je kar posut z ranami kakor sito in ves

česká politická jednota" (I. okraj), „Občanská beseda v Leopoldovem“ (II. okraj), „Kolár“, izobraževalno in diletantno društvo (II. okraj), „Bílka“ izobraževalno, zabavno in hranilniško društvo (II. okr.), „Záboj“, pevsko-zabavno društvo (III. okraj), „Dunajski Sokol“, telovadno društvo (ima dve telovadnici), „Pokrok“ (napredek), prvo glediščno in diletantno društvo (IV. okraj), „Ludmila“, gospejno dobrodelno društvo (IV. kraj), „Klub českoslovanskih kolesarjev“, „Lumir“, pevsko društvo českoslovansko, „Blaník“, izobraževalno in zabavno društvo (VI. okraj), „Akademický spolek“ (VIII. okr.), „Spolek mediců a přírodopýtců“ (VIII. okraj), „Národ“, izobraževalno in zabavno društvo (IX. okr.), „Občanská beseda“ (X. okraj), „Tyl“, izobraževalno in zabavno društvo, „Českoslovanská beseda v Simerinku“, „Slavoj“, pevsko-zabavno društvo, „Vlastenecká (domoljubna) omladina“, izobraževalno in zabavno društvo, „Beseda Vlastimil“, „Beseda v Hernalsu“, „Čtenářsko-vehotnická jednota Palacký“. — Tem se pridružujejo še bratska društva: „Ognisko“, poljsko akademično društvo (I. okraj), „Przytulisko polskie“ (I. okraj), „Zgoda“, poljsko zabavno društvo (VI. okraj), „Sič“, rusinsko zabavno in literarno društvo, „Zora“, srbsko akad. društvo, „Zvonimir“, hrvatsko akad. društvo, „Slovenija“, slovensko akad. društvo, „Tatran“, slovaško akad. društvo, „Bukovina“, rusinsko društvo (vsi v VIII. okraji).

Shod zastopnikov avstrijskih mest, na kojem se bode posvetovalo o zadevah užitninskega davka, vršiti se ima v nekaj tednih. Včeraj imela je mestna komisija za shod na Dunaji sejo, v koji je bilo skleneno, tudi ljubljansko mestno občino povabiti, kakor i druga mesta avstrijska, kedar bodo dovršene priprave za ta shod.

Izpod Zaplaza, 12. julija. Predvčeršnjim je šel starejši sin velespoštovanega posestnika in gostilničarja g. M. Št. iz Velike Loke gledat, če se je kaj rakov vjelo. Kar pride neki hudobnež, ki je tudi tam imel rakom nastavljen, ter ga udari s kolcem po desni roki, da mu je bajé vse kosti zdrobil. Kaj je izobražen, izšolan človek brez desne roke? Če prisad pritise, ob roko bo, v nevarnosti bo še celó življenje mladega človeka, ki bi bil lahko veselje svojih starišev in ponos celi občini.

Kako lepo je govoril gosp. dr. Poklukar v državnem zboru o naših dolenjskih raki in je povdarjal, da so oni vitalnega pomena za Dolenjce ob Krki, ki mnogo mnogo denarja celó iz inozemstva spravijo v deželo. Kako lepo so pisale „Dolenjske Novice“ o krških raki in navode dajale, kako bi se prazna Krka z okusnimi slavnoznanimi raki zopet oživila. — Pri nas pa je veliko veliko ljudi, ki pravijo: da bi pač vsi raki poginili; da bi le nobenega raka več v Temenici ne bilo! Pa zakaj tako? Povedati moram, da so se pri nas raki ravno od mlina g. Ignacija Klemenčiča, veleposestnika na Kamnem Potoku, čez Veliko Loko, Št. Lovrenc in šentvidsko faro navzgor čudovito ohranili! Pod jezom nazaj doli nij kar nobenega, nad jezom so pa še najbolj fini raki. Od tam do Trnja ima g. M. Šlajpah iz Velike Loke ribištvo in raštro v najemu, naprej gori je ima graščak gosp. major Terbuhovič in še dalje naš gostilničar g. Martin Jarm in mesar g. Martin Jarm. Kaj pa imajo ti gospodje od svojega ribštva in raštra? Druzega ne kakor jezo in žalost! — Med ljudstvom se le trdi: Voda je naša! Ali pa: Vsak sme ob svojem loviti — in to trdijo še ljudje, pri katerih bi se kaj razumnosti smelo pričakovati ter vedó, da je lov na divjačino, da je ribištvo povsod postavno vrejeno!

Pa naj bi se reklo: „vsak sme ob svojem loviti“ — tudi posestniki dotičnih parcel ob vodi se za lovne brigajo! Potepuhi in pijanci izmed kmetskih mladeničev so se polotili raštra; na stotine goldinarjev je znosil že neki barantač s pokritim košem tu sem, ki potem rake v Ljubljano odnaša! On sam jih tu na mestu po 10 kr. komad plačuje in so fantje, ki so eno leto po 50 do 70 gld. za rake vzeli! Ta barantač je veliko zlo za naše mladeniče! Vreden pač ne more nič biti, ki po noči hodi tu okoli in od znanih tatov rake pobira ter naše mladeniče vedno bolj k tatvini in samogoltnosti napeljuje! Gotovo so se nam že večkrat c. kr. orožniki smilili, ko smo jih videli hoditi po potih in cestah, ali naj je neznanski médlo, ali pa jih dež pral, ko je curkoma

lilo, in bi bil vsak drug človek stopil pod streho. Oni pa so spolnovali strogo svojo dolžnost! Čudimo se pa, da tega barantača še zdaj niso zasledili, kateri že štiri leta ukradene rake v Ljubljano odnaša ter o tatvini naših rakarjev dobro živi.

Ne dá se popisati, koliko sitnosti, britkosti, koliko potov in stroškov so naši podjetniki in najemniki imeli zaradi teh rakov! Pa vse zastonj! Kaj pa se briga lažnjivec in pijanec za kake dni zopora; v ječi dobro je in pije, lepo spi, ter skozi okno ljudi gleda in se jim posmehuje, ko toliko na njivah in travnikih trpé! — Kako dragi so posli, vsak dobro vé! Da kmetija zdaj nič ne nese, je tudi znano! Tu bi pa pri raki najemniki lepe denarje lahko dobili, pa jim vse izpred nosa pokradejo, — graščak pa mora iz svoje vojaške pokojnine delavce in družino plačevati.

„Pa vsaj rakarjem denar kaj koristi, ki ga za rake dobé“, bi kdo rekel? Tudi nič! Slabši oblečeni okrog hodijo kakor marsikateri pastir, ker od prvega do zadnjega krajcarja vse zapijejo. Tudi ni miru od sobote zvečer do ponedeljka. V par urah zasluži takov tat lahko 3 do 5 gld. in laglje pije kakor najemnik ribištva in posestnik, ki mora potem v ponedeljek onemogle pijance rediti, ki po sencah polegajo! Pač skrajni čas je, da se ta nered ustavi! Naj dotične oblastnije skrbé, da bo vendar mogoče poštenim najemnikom in posestnikom iz vode kak krajcar dobiti, naj se vendar zabrani ponočnjakom, da ne bodo vseh travnikov ob Temenici pohodili in gospodarjem toliko škode in jeze provzročili.

Reklo se je, da bi se raki iz družih vod, morda od daleč semkaj dobili. Zakaj neki? Po celem svetu ti ni treba boljših rakov iskati za zalego, kakor so temeniški, ker so istinito krškim popolnoma enaki, in je naša voda ista, kakor v Krki. Med našimi raki najdeš komade, da se moraš čuditi, in vsak bi spoznal, da bi bilo pač nepotrebno drage denarje drugam pošiljati. Naj le oblastvo skrbi, da bo imela voda od mlina g. Klemenčiča do Št. Lovrenca in naprej do Stranj nekaj let mir, in vso Krko bodo naši podjetniki lahko z najboljšo račjo zalego preskrbeli!

V prvi vrsti naj bi ljudem iz glave izbili, da voda ni ljudska, da nima nobeden več pravice rakov loviti. Prestop na se najostreje kaznuje, saj tako pridobljeni denar naše fante sprijuje. Naj bi c. kr. oblast dala nekaj nedelj zaporedoma tudi to po občinskem slugi pri cerkvi oklicati. Naj bi se tudi zagrozilo, da bodo otroci in stariši ostro kaznovani, če bodo ali lovili rake, ali pustili loviti ob povodnji z grabljami, ko potem toliko mladih rakov pogine.

Naj dalje c. kr. orožniki strogo pazijo na prekupe, posebno na tistega ptiča, ki zmiraj po noči hodi s krošnjo okoli in je že toliko naših dečkov v tatvino zapeljal.

Naj bi deželno ribiško društvo tu pri nas napravilo postajo za odgojo rakov in naj bi jih tukaj raje kupovalo, kakor pa v druge kraje za slabše rake lepe denarje pošiljalo!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 13. julija.

(Konec.)

Strokovnjak inženir Smrekar odgovarja na vprašanje dr. viteza Bleiweisa, ali bi se mogel onečistiti vodovod pri sv. Krištofu po iz pokopališča prihajajočih vodah, da bi se znalo to zgoditi, ako popokajo cevi.

Župan gosp. Grasselli opomni, da umrljivost v ljubljanskem stolnem mestu ni toliko, kakor posebno nekateri nemški ljubljanski časniki izkazavajo vsak teden. Velika večina pride umirat le v Ljubljano. Tako je poslednji teden stalo v izkazu, da je umrlo 62 ljudi „pro mille“. Med 62‰ pa je bilo samo 37‰ Ljubljančanov in mestni fizikat bode v kratkem objavil izkaz in dokaz, da umrljivost v Ljubljani sploh ne presega 28‰, torej Ljubljana ni najnezdruvnejše, a v tem oziru tudi ne najslabejše mesto. Kakor hitro pa se dodela vodovod in potem še izvrši kanalizacija, bode ljubljansko mesto gotovo eno najzdravejših. Kar se tiče opazke strokovnjaka zaradi pokopališča pri sv. Krištofu, da se ni bati onečiščenja vodovoda, ima se smatrati stvar tako,

da s tem nikakor ni izrečena zaupnica pokopališču na sedanjem kraju, ampak se bode za preložitve pokopališča iz sedanjega kraja, tako iz zdravstvenih ozirov, kakor v interesu mesta vedno delovalo.

Mestni odbornik profesor T. Zupan vpraša, kakov razloček v troških za vodovod je, ako se isti ne vpelje v Krakovo, Trnovo in v sv. Petra predmestje?

Poročevalec g. Hribar odgovarja, da kakih 70.000 gld. Profesor Zupan potem izjavi, da on glasuje za izpeljavo vodovoda le pod tem pogojem, da se izvrši po vsem mestu, da bode vsak somešan, bogat ali reven, pil eno in isto vodo, kateremu mnenju se pridruži tudi popolnem mestni odbornik g. Hrasky.

Dr. vitez Bleiweis vpraša zvedenca, koliko bode veljala vpeljava vodovoda v ljubljansko dvodotrinastropno hišo, na kar odgovori inženir g. Smrekar, ako bodo položene cevi na strani hiše, kamor se ima vodovod vpeljati, bode veljalo 50 gld., ako bode treba izpeljati vodovod pa na nasprotno stran, 60 gld.

Mestni odbornik Povše povdarja še, naj bi se pri oddaji del gledalo na domača podjetja, na kar se predlogi vodovodnega odseka z dostavkom poročevalca Hribarja enoglasno sprejmó.

Župan Grasselli povdarja važnost današnjega sklepa, ki je prvi srečni korak za zboljšanje zdravstvenih razmer stolnega mesta ljubljanskega. Naj bi, kakor se je ta zadeva srečno v popolnem soglasju pričela, ista se tudi končno izvršila. V to Bog pomagaj! Potem se javna seja sklene.

Dnevne novice.

(Pogreb) večletnega vrednika in izdajatelja našega lista, č. g. Josipa Jeriča, vršil se je včeraj popoldne ob 1½5. uri s kolodvora južne železnice. Truplo pokojnikovo je blagoslovil z azistencijo preč. gospod kanonik dr. Kulavie. Pogreba so se vdeležili: Mil. gosp. knez in škof z gg. dvornima kapelanoma, prošt m. gosp. dr. Jarc, stolni dekan preč. g. dr. pl. Pauker s stolnim kapitulom, vsa mestna duhovščina, mnogo duhovnikov z dežele in več pokojnikovih prijateljev in znancev svetnega stanu, mej njimi deželne vlade svetnik gosp. Globčnik, deželna odbornika g. ces. svetnik Murnik in g. Detela, „Katoliška družba“ z zastavo in drugi. Vence so darovali: Kat. tiskovno društvo, osobje kat. tiskarne in bukvarne in sorodniki.

(Za prvi razred) tukajšnje gimnazije oglašilo se je doslej že 198 učencev; od teh v nemški oddelek le 37, v slovenska vsi ostali. To število dokazuje, da je v Ljubljani potreben tretji slovenski paralelni I. razred.

(Družba sv. Vincencija) praznuje v četrtek (19. t. m.) društveni praznik s službo Božjo zjutraj ob sedmi uri v marijaniški kapeli. Popoldne ob sedmi uri pa ima trimesečni občni zbor v istem zavodu v I. nadstropji.

(Občni zbor) prve ljubljanske podružnice sv. Cirila in Metoda bode v soboto dne 21. julija 1888 ob 6. uri zvečer v pevski sobi čitalnični. Želeti bi bilo mnoge vdeležbe, ker na programu stojé zanimive stvari.

(Šolska poročila.) C. kr. višjo gimnazijo ljubljansko obiskavalo je koncem šolskega leta 770 učencev; Kranjcev je bilo 681, Korošci 3, Primorcev 19, Štajercev 40, iz družih avstrijskih dežel 15, iz ogerske državne polovice 9, iz inozemstva 3; po narodnosti je bilo Slovencev 650, Nemcev 112, Italijanov 5, Hrvatje 3; po veri 769 katolikov, 1 protestant. Šolnine so plačali učenci 13.290 gld., ustanove so iznesle 11.512 gld. 17 kr. Odličenjakov je bilo na gimnaziji 95, zrelostni izpit je naredilo 45 osmošolcev; poučevalo je 31 gimnazijskih učiteljev. Letno poročilo obsega poleg šolskih poročil od gosp. gimnazijskega vodje tudi spis „Nicodemus Frischlings Entwurf einer Laibacher Schulordnung aus dem Jahre 1582“ od prof. Jul. Wallner-ja. — Državno višjo realko ljubljansko obiskavalo je koncem šolskega leta 254 učencev; Kranjcev je bilo 181, iz ostalih avstrijskih dežel 59, iz ogerskih 8, iz Nemčije 2, iz Italije 2, z Švice 1, iz Egipta 1; katolikov 243, grško-iztočne vere 2, protestantov 7, žida 2; Slovencev 113, Nemcev 117, Hrvatja 2, Čeh 1, Italijanov 21; poučevalo je 18 moči. — V poročilu je g. prof. A. Raič objavil 62 strani dolgo slovensko slovnisko

razlago od neznanega prelagatelja preloženih evangelijev po Stapletonu v XVII. veku. — Iz poročila I. mestne peterorazredne deške šole povzamemo, da je koncem šolskega leta obiskavalo šolo 487 učencev, mej temi 1 Čeh, 10 Nemcev; za višji razred je sposobnih 381 učencev. V pripravljalnici za obrtniško šolo je bilo koncem leta 126 učencev. — II. mestno petrazredno deško šolo v Ljubljani je obiskavalo 633 učencev, pripravljalnico za obrtniško šolo 111, za višji razred je sposobnih 446 učencev.

(„Pedagogičsko društvo“) bode imelo svoj letošnji občni zbor dne 23. julija ob 1. uri popoldne v gostilnici g. Ruperta na Krškem. Vpored: 1. Poročilo o društvenem delovanju. 2. Pregled letnega računa in volitev treh pregledovalcev računov. 3. Volitev sedmerih udov v društveno vodstvo (odbor). 4. Določitev letnega prineska in cene „Pedagogičskemu letniku“. 5. Nasveti. K obilni vdeležbi vabi uljudno odbor.

(Akademija znanosti in umetnosti na Dunaji.) Predsednikom akademiji imenoval je presvetli cesar dr. Alfreda viteza Arnetha, podpredsednikom našega rojaka, dvornega svetnika dr. Josipa Stefana. Pravim članom akademije imenovan je profesor za slovenske jezike na dunajskem vseučilišču dr. Vatroslav Jagić.

(Gutenbergova slavnost) in dvajsetletnica obstanka tiskarskega društva vršili se bode, ako bode lepo vreme, v nedeljo, 22. t. m., na Kozlerjevem vrtu z ravno istim vporedom. Kegljanje bo trajalo zvečer do 8. ure, dodal se je še jeden dobitek. Upati je obilne vdeležbe.

(Premeščen) je c. kr. notar g. A. Svetina iz Železne Kaple na Vransko, c. kr. notar g. dr. J. Pučko iz Žužemberka na Krško.

(Izlet,) ki ga je nameravalo litijsko pevsko društvo prirediti v Zagorje, zvršil se bode v nedeljo dne 22. julija ob vsakem vremenu. Povabljeni so vsi čestiti člani in prijatelji petju.

(V Gorici) volila je trgovinska in obrtna zbornica poslanca v deželni zbor. Izvoljen je bil mestni odbornik Anton Nigris.

(Štajerski deželni zbor) šel se bo bajé koncem avgusta in bo zboroval 8 ali 10 dni, da določi proračun. Nato se zbor razide in zopet snide meseca januarja prihodnjega leta.

(V Sevnici) ustanovilo se je društvo za olepšavo trga. V odboru so gg.: Smrekar, Kunstič in Medie.

(Sneg) pokril je po gorenjem Koroškem in Tirolskem v petek jutro vrhove in bregove gorá.

(Stekel pes) priklatil se je minoli teden čez Pohorje k Sv. Lorencu ob koroški železnici in je trideset psov oklal. Naposled se je zaletel na neko dvorišče. Na vpitje neke ženske pritekli so ljudje in ga ubili. C. kr. okrajno glavarstvo mariborsko poslalo je tje kaj c. kr. živinozdravnika, ki je ukazal vse pse po bližnji okolici postreliti.

Telegrami.

Dunaj, 16. julija. Dne 18. avgusta, v rojstni dan cesarjev, bo izreden avancement v armadi.

Ischl, 17. julija. Kálnoky je včeraj došel.

Kronstadt, 17. julija. Vojna mornarica je došla, da sprejme nemškega cesarja.

Petrograd, 17. julija. „Jour. de St. Pétersbourg“ jako prisrčno pozdravlja prihod nemškega cesarja; upa, da more sestanek na novo utrditi mirovno politiko, za kar se potezate obe silni državi.

Carigrad, 17. julija. Družba zveznih železnic je ugovarjala pri turški vladi zoper to, da bi si Bolgarija osvojila progo mej Belovo in Vakarelom, ter je prosila francosko veleposlaništvo, naj posreduje.

Tuji ci.

15. julija.

Pri **Maltcu**: Lederer, Mandl, Reiner, Kohn, trgovci, z Dunaja. — Kren, trgovec, s Kočevja. — Scaria, c. k. poročnik, iz Trsta.

Pri **Stonu**: Schadelook, s soprogo, iz Trsta — Paukalles, trgovec, s Štajerskega. — dr. Manineor, c. k. svetnik, iz Istre. — vitez Viktor, nadporočnik, iz Trsta. — Jurich iz Vratislave. — Winkler, inženir, iz Milana. — Zlinšaky, profesor, z Ogerskega. — Wrus in Turk iz Čabara. — Bruschweiler, ravnatelj, s soprogo, iz Istre. — Edeles, s soprogo, iz

Trsta. — Pelle, zasebnik, z Dunaja. — grof Gritti, s soprogo, iz Istre. — markiz Federici, iz Istre.

Pri **Avstrijskem caru**: Perne, zasebnik, iz Tržiča. — Hafner in Pire iz Klope. — Gestrin iz Loke.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	733.2	19.8	sl. jzap.	jasno	
16. 2. u. pop.	731.2	26.2	sl. szap.		0.00
9. u. zveč.	728.6	14.2	sl. jzap.	del. jasno	

Čez dan deloma jasno, zvečer nekoliko oblačno. Srednja temperatura 21.7° C., za 2.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. — kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 30 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 55 „
Akcije avstr.-ogerske banke	873 „ — „
Kreditne akcije	309 „ 30 „
London	125 „ — „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 90 „
Cesarski cekini	5 „ 90 „
Nemške marke	61 „ 17 1/2 „

Zahvala.

Globoko ganjeni in zelo potolaženi vsled obilnih dokazov sočutja od vseh strani o priliki britke izgube preljubljenega našega brata, oziroma strica, č. g.

JOŽEF-a JERIČ-a,

izrekamo s tem najtoplejšo zahvalo vsem, kateri so preblagemu ranjkemu v zadnjem času kakorkoli skazali svojo prijaznost.

Posebno pa se še toplo zahvaljujemo čast. gg. usmiljenim bratom v St. Vidu na Koroškem, koji so ranjkemu v njegovej zadnji bolezni tako usmiljeno in ljudomilo stregli, zdravili ga in pri prevoznji mrtvega od tam v Ljubljano vse potrebno tako blagovoljno oskrbeli; nadalje preč. gg.: mil. gosp. knezoškofu, veleč. g. semenškemu vodji kanoniku dr. Kulavicu in čast. gg. duhovnim prijateljem in znancem, mestnim in z dežele ter čast. oo. frančiškanom in slav. „Katoliški družbi“, koji so rankega v tako obilnem številu spremili k zadnjemu počitku. Tudi darovateljem vencev in vsem, ki so se vdeležili pogreba, izrekajo s tem srčno zahvalo

žalujoči sorodniki.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so **oljnaté barve v ploščevinastih pušicah** (Bleibbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Štev. 2970.

Oklic.

(3)

Od c. kr. okrajnega sodišča v Trebnji se naznanja, da se bode v sredo **18. julija 1888 ob 10. uri popoldne** v **zapuščino Matije Radelj-na na Gornji Dobravi pri Trebnji** spadajoča **goveja živina** skupaj 25 glav in med temi dva para pitanih volov, dalje **razno žito** po javni dražbi proti gotovemu plačilu **prodajalo**.

C. kr. okrajno sodišče Trebnje
dne 8. julija 1888.

Razglas.

V ponedeljek 23. (triindvajsetega) julija t. l. bode

minuendodražba za izdelovanje šolskega poslopja pri Sv. Trojici (p. Mokronog)

ob 9. uri zjutraj pri sl. c. kr. glavarstvu na Krškem.

Vse skupaj cenjeno je na **2800 gl.** Jamčevina (vadium) **150 gl.**

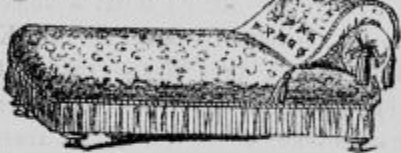
Splošnji in posebni pogoji, proračuni in cenilnik so na razgled pri c. kr. glavarstvu na Krškem in v pisarni podpisanega.

Sv. Trojica pri Mokronogu
15. julija 1888.

JOŽEF GERČAR,
župnik.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzoreci blaga resnim kupcem franko na razpogo. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. ☛

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

☛ vizitnice ☛

po nizki ceni.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

☛ zavarovanje življenja. ☛

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim**, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno

(31)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)